

بررسی و مقایسه عملکرد شناختی بیماران روانی مزمن و عقب‌ماندگان

ذهنی خفیف

غلامرضا رزم‌آزمایی¹، سید موسی گلستانه²، علی پاکیزه³

1 دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوشهر، گروه روان‌شناسی بالینی، بوشهر، ایران.

2 استادیار، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه خلیج فارس بوشهر، ایران.

3 استادیار، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه خلیج فارس بوشهر، ایران.

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی و مقایسه عملکرد شناختی بیماران روانی مزمن و عقب‌ماندگان ذهنی خفیف (آموزش پذیر) استان بوشهر بوده است. روش تحقیق به صورت میدانی و از نوع علی مقایسه‌ای بوده است. بدین منظور از میان بیماران مزمن روانی بهزیستی و عقب‌ماندگان ذهنی در مجتمع توان‌بخشی میگلی‌نژاد بهزیستی استان بوشهر، 60 نفر به‌عنوان نمونه انتخاب شدند (30 نفر بیماران روانی مزمن، 30 نفر عقب‌ماندگان ذهنی خفیف). ابزار اندازه‌گیری در این تحقیق، آزمون وکسلر بزرگ‌سالان بوده است. یافته‌ها بر اساس تحلیل واریانس چند متغیری نشان داد که بین عملکرد شناختی (هوش کلامی و هوش عملی) بیماران روانی مزمن و عقب‌ماندگان ذهنی خفیف (آموزش پذیر) تفاوت معنی‌داری وجود دارد. نتایج حاصل از پژوهش حاضر بیانگر آن است که عملکرد شناختی بیماران روانی مزمن و عقب‌ماندگان ذهنی خفیف (آموزش پذیر) قابل‌بررسی و مقایسه است.

واژه‌های کلیدی: عملکرد شناختی، بیماران روانی مزمن، عقب‌ماندگان ذهنی خفیف.